

ประกาศ
ใช้สนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์ และการเดินเรือ
ระหว่างประเทศไทย กับ สวีเดน

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่สนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์ และการเดินเรือระหว่างประเทศไทยกับสวีเดน
ซึ่งได้ลงนามกันณสต็อกโฮล์ม เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๐ มีบทในข้อ
๒๐ ว่า จะมีผลตั้งแต่วันแลกเปลี่ยนสัตยาบัน และ

โดยที่พระราชสัตยาบันของทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนกันที่สต็อกโฮล์ม เมื่อวันที่ ๑
มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐.

ฉะนั้น สนธิสัญญานี้ จึงเป็นอันมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
เป็นต้นไป.

อนึ่ง มีหนังสือสัญญาประกอบสนธิสัญญา ซึ่งพึงประกาศด้วย คือ

(๑) โปรโตคอลภาคผนวก.

(๒) จดหมายเหตุแลกเปลี่ยน อนุสนธิข้อ ๑๒ แห่งสนธิสัญญา.

ประกาศมาณะวันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐ เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา.

นายกรัฐมนตรี.

(คำแปล)*

สนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชยกรรมและการเดินเรือ
ระหว่าง
ประเทศไทย กับ สวีเดน

พระบาทสมเด็จพระมหากรุณาธิคุณแห่งประเทศไทยและพระบาทสมเด็จพระมหากรุณาธิคุณแห่งสวีเดนมีพระราชประสงค์ที่จะยังความสัมพันธ์ทางมิตรภาพและความเข้าใจอันดีซึ่งมีอยู่โดยผาสุกกระหว่างรัฐทั้งสองให้มั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้น และทรงตระหนักว่าการนี้ไม่มีทางสำเร็จได้ดีกว่าที่จะตรวจแก้สนธิสัญญาซึ่งมีอยู่ระหว่างประเทศทั้งสองเท่าทุกวันนี้ จึงได้ทรงตกลงกระทำการตรวจแก้เช่นนี้ให้สมบูรณ์ โดยอาศัยหลักการถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน หลักความเป็นธรรมและหลักคุณประโยชน์แก่กันและกัน และเพื่อการนี้ได้ทรงแต่งตั้งผู้มีอำนาจเต็มของพระองค์ กล่าวคือ :

ฝ่ายพระบาทสมเด็จพระมหากรุณาธิคุณแห่งประเทศไทย :

พระยาราชวังสัน อัครราชทูตของพระองค์และสต็อกโฮล์ม ;

ฝ่ายพระบาทสมเด็จพระมหากรุณาธิคุณแห่งสวีเดน :

พณ ฯ ริกคาร์ด แชนเคลอร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของ
พระองค์;

ผู้ซึ่ง เมื่อได้ส่งหนังสือมอบอำนาจเต็มของแต่ละฝ่ายให้แก่กันและกัน และได้ตรวจเห็นว่าเป็นไปตามแบบที่ดีและถูกต้องแล้ว ได้ทำความตกลงกันเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ :

ข้อ ๑.

๑. จะให้มีสันติภาพเป็นนิจและมิตรภาพเป็นนิรันดระหว่างราชอาณาจักรไทยกับ
ราชอาณาจักรสวีเดน.

๒. คนชาติแห่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่าย เมื่อปฏิบัติตามกฎหมายและข้อ
บังคับที่ใช้อยู่ในอาณาเขตของอีกฝ่ายหนึ่ง จะให้มีเสรีภาพที่จะเข้ามา เดินทางและมีถิ่นที่อยู่

* สนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชยกรรมและการเดินเรือ ระหว่างประเทศไทยกับสวีเดน พิมพ์ที่โรงพิมพ์ “บางกอก
ไทมส์” จำกัด มีนาคม ๒๔๘๒.

ในอาณาเขตต์แห่งรัฐที่กล่าวหนหลัง และกระทำการเหล่านี้ในอาณาเขตต์ที่วั้นได้ คือ ดำเนินการค้า พาณิชย์ หัตถกรรม เกษตรกรรม และการเดินเรือ บำเพ็ญการศาสนา การศึกษาอบรมและการกุศล ใช้ตัวแทนตามที่ตนเลือกสรรและเช่าที่ดินเพื่อดินที่อยู่หรือเพื่อกิจการใดๆ ในทางพาณิชย์ อุตสาหกรรม การศาสนา การกุศลหรือทางอื่นใดที่ชอบด้วยกฎหมาย ตลอดทั้งการผังศพและ ในส่วนรวม กิจการใด ๆ ที่เนื่องหรือจำเป็นแก่การใช้สิทธิใด ๆ ที่กล่าวมานี้ ตามข้อกำหนดอย่างเดียวกันกับคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

๓. คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะมีสิทธิตลอดทั่วอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งที่จะได้มา ครอบครองและจำหน่ายสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ชนิดใด ๆ ซึ่งกฎหมายที่ใช้อยู่ในประเทศอนุญาตหรือจะได้อนุญาตต่อไปให้คนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งได้มา ครอบครองและจำหน่ายได้.

๔. คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะไม่ถูกบังคับ ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งให้เสียค่าภาระหรือภาษีภายในใด ๆ นอกจากหรือยิ่งกว่าที่เรียกเก็บฉบับนี้หรือจะได้อีกเรียกเก็บต่อไปจากคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

๕. คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับความคุ้มครองและความมั่นคงเป็นเนื่องในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งสำหรับตัวตนและทรัพย์สินของตน และในการนี้จะได้อุปโภคสิทธิและเอกสิทธิอย่างเดียวกันกับที่ให้อยู่ฉบับนี้หรือจะได้อีกต่อไปแก่คนชาติแห่งประเทศพื้นเมือง.

๖. คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับยกเว้นในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งจากการรับราชการทหารด้วยตนเองทุกอย่างที่บังคับ ไม่ว่าในกองทัพประจำ ในกองรักษาการแห่งชาติ หรือในมิลิเซีย กับทั้งจากภาระอุคหนุนใด ๆ ทั้งเป็นเงินและเป็นของที่ตั้งบังคับแทนการรับราชการทหารด้วยตนเอง และจากการกู้ยืมใด ๆ ที่บังคับหรือบังคับภาวะอุคหนุนเพื่อการทหาร ในยามสันติภาพก็ดี หรือในยามสงครามก็ดี จะไม่ถูกบังคับด้วยการเรียกเพื่อการทหารนอกจากที่ตั้งบังคับแก่คนชาติพื้นเมืองและต่างฝ่ายต่างมีสิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนอันจะพึงใช้ให้แก่คนชาติพื้นเมืองตามบันคากฎหมายที่ใช้อยู่ในประเทศแต่ละฝ่าย

ทั้งนี้ คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะไม่ถูกประติบัติในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ได้รับอนุเคราะห์น้อยกว่าคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

๗. คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้อุปโภคเสรีภาพเต็มที่ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง ในการเชื่อถือโดยบริสุทธิ์ใจ และ หากปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับในท้องถิ่น จะได้อุปโภคสิทธิประกอบพิธีกรรมสักการบูชา จะเป็นการจะเพาะเอกชน หรือเป็นการสาธารณะก็ตาม.

ข้อ ๒.

๑. คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายย่อมขึ้นศาลยุติธรรมของอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อเรียกร้องและป้องกันสิทธิของตนได้โดยปลอดอุปสรรค และย่อมมีเสรีภาพเท่าเทียมกับคนชาติแห่งประเทศพื้นเมืองและคนชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง ในอันจะเลือกและใช้นักกฎหมาย ทนายความและผู้แทน.

๒. มิให้ทั้งเงื่อนไขหรือข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ บังคับแก่คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเนื่องในการขึ้นศาลยุติธรรมของอีกฝ่ายหนึ่งดังกล่าวแล้ว ซึ่งมีได้ใช้แก่คนชาติแห่งประเทศพื้นเมืองหรือคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

๓. อย่างไรก็ดี บทเหล่านี้ไม่กระทบข้อบังคับที่มีอยู่หรือที่จะมีภายหน้าในประเทศแต่ละฝ่าย เกี่ยวกับ “เคาติโอ ยุติคาตุม ซอลวี” (การค้ำประกันการปฏิบัติตามคำพิพากษา) และความช่วยเหลือมิให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล.

ข้อ ๓.

เคหสถาน คลังสินค้า โรงหัตถกรรม โรงร้าน และบันคาอาคารอื่น ๆ ของคนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง กับทั้งบันคาสถานที่ทั้งปวงซึ่งใช้เกี่ยวเนื่องกัน เพื่อเป็นถิ่นที่อยู่หรือการพาณิชย์ จะได้รับยกเว้นจากการเข้าตรวจและค้น และจากการสอบคุหรือการตรวจสมุด กระดาษเอกสารหรือบัญชีที่เก็บอยู่ในนั้น เว้นแต่จะกระทำภายใต้เงื่อนไขและตามแบบที่บัญญัติโดยกฎหมายและข้อบังคับอันใช้แก่คนชาติแห่งประเทศพื้นเมือง.

จะได้ถ้อยที่ถ้อยมีเสรีภาพบริบูรณ์เต็มที่ในการพาณิชย์และการเดินเรือระหว่างอาณาเขตแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่าย.

คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด เมื่อปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้อยู่ในท้องถิ่น จะได้มีเสรีภาพที่จะมาค้าขายความมั่นคงกับเรือและของบนทุกของของตนยังบ้านที่ดินที่ เมืองท่า และแม่น้ำในอาณาเขตของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเปิดหรือจะได้เปิดต่อไปให้ทำการพาณิชย์และการเดินเรือกับประเทศต่างค้ำ.

๑. มิให้อัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตั้งหรือคงไว้ซึ่งข้อห้ามหรือข้อจำกัดสิ่งนำเข้ามาจากหรือนำออกไปยังอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมิได้ใช้แก่การนำเข้าและการนำออกซึ่งสิ่งของใด ๆ ที่คล้ายคลึงกันอันมีกำเนิดในหรือมีปลายทางไปยังประเทศอื่นใด การถอนหรือการยกเว้นข้อห้ามหรือข้อจำกัดการนำเข้าหรือนำออกใด ๆ ซึ่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้ แม้เป็นการชั่วคราวแก่สิ่งของแห่งประเทศภายนอกนั้น จะได้ใช้โดยทันทีและโดยไม่มีเงื่อนไขแก่สิ่งของที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีกำเนิดในหรือมีปลายทางไปยังอาณาเขตแห่งภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง.

๒. ในกรณีที่มีส่วนกำหนดหรือส่วนกฎเกณฑ์หรือข้อจำกัดปริมาณรูปอื่นใดตั้งบังคับแก่การนำสิ่งของที่จำกัดเข้าหรือออก อัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายตกลงจะให้การนำเข้ามาจากหรือการนำออกไปยังอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้รับผลประโยชน์เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ได้แก่ผลิตภัณฑ์อันคล้ายคลึงกันจากประเทศภายนอก ถ้าอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดให้การแบ่งส่วนปริมาณเพื่ออนุเคราะห์แก่ประเทศหนึ่งประเทศใดแล้ว ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะรับส่วนที่เป็นธรรมในปริมาณที่อนุญาตให้นำเข้าหรือนำออกได้นั้น อัครภาคีผู้ทำสัญญารับสัญญาว่า ในการทั้งปวงที่เกี่ยวกับแบบพิธีและภาระต่าง ๆ ที่ตั้งบังคับเกี่ยวกับข้อบังคับปริมาณการนำเข้าหรือออกรูปใด ๆ นั้นจะได้ให้เอกสิทธิ อาณาประโยชน์หรือความคุ้มกันทุกอย่างที่ให้แก่ประเทศภายนอกนั้นแก่กันและกัน.

๓. ถ้าอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตั้งหรือคงไว้ โดยตรงหรือโดยทางอ้อม ซึ่งการควบคุมปรัวรตต่างตัวรูปใด ๆ แล้วก็จะได้ดำเนินการควบคุมเช่นนั้นโดยให้คนชาติ และพาณิชย์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้รับส่วนที่เที่ยงธรรมและเป็นธรรมในการแบ่งสรรปรัวรต.

ข้อ ๖.

ข้อความในสนธิสัญญานี้ จะไม่แปลความไปในทางจำกัดสิทธิแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในอันจะตั้งหรือคงไว้ซึ่งข้อห้ามหรือข้อจำกัดชนิดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ภายใต้หลักแห่งการไม่เลือกปฏิบัติ คือ :

๑) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดอาวุธและเครื่องกระสุน และ ในพฤติการณ์มิใช่ธรรมดา ก็เพียงพัสดุสงครามชนิดอื่น ๆ ด้วย ;

๒) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดเพื่อเหตุแห่งความปลอดภัยของชาติ หรือสาธารณะหรือ สาธารณสุข ;

๓) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดสิ่งของซึ่ง ในการผลิตหรือการค้าแปนหรือต่อไปจะได้ เปนวัตถุแห่งการผูกขาด ภายในประเทศ ซึ่งรัฐเป็นผู้ประกอบหรือควบคุม ;

๔) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดเพื่อคุ้มครองสัตว์หรือพืชมีประโยชน์ จากโรค แมลงร้าย หรือปรสิตหรือในส่วนที่เกี่ยวกับพืชมีประโยชน์นั้น ก็จากความเสื่อมพันธุ์หรือความสูญพันธุ์.

๕) ข้อห้าม ข้อจำกัดหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายที่ห้ามหรือจำกัดการ นำเข้า การนำออกหรือการขายอัลกอฮอล์หรือเครื่องดื่มที่มีอัลกอฮอล์หรือฝิ่น ใบโคคา วัตถุ ที่แปรมมาจากสิ่งนั้น ๆ และยาเสพติดอื่น ๆ ตลอดจนกฎหมายซึ่งบังคับแก่สิ่งของซึ่ง กฎหมายภายในจำกัดหรือจะได้จำกัดการผลิต การบริโภค การขาย หรือการขนส่งภายใน.

ข้อ ๗.

๑. ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติและหัตถกรรมซึ่งมีกำเนิดในอาณาเขตต์ของอัครภาคีผู้ทำ สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้น ในการตั้งปวง และจะเพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับอาหารการนำ เข้าและค่าภาระและภาษีอื่น ๆ ทั้งปวง จะเป็นชนิดใด ๆ ก็ตาม ซึ่งตั้งบังคับเนื่องในการนำ

ของเข้ามา จะได้รับประโยชน์ในอาณาเขตต์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งจากเอกสิทธิ ความอนุเคราะห์ การลดหรือความคุ้มกันทุกอย่าง ซึ่งได้ให้หรือจะได้ให้แก่ผลิตภัณฑ์อันคล้ายคลึงกัน ซึ่งมีกำเนิดในประเทศภายนอก ผลประติบัติเช่นนี้จะได้ให้ ไม่ว่าเจ้าของหรือผู้ขนส่งจะมีสัญชาติใด ๆ และไม่ว่าจะนำของเข้ามาจากถิ่นที่ใด ๆ.

๒. ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติและหัตถกรรมซึ่งนำออกจากอาณาเขตต์ของอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไปยังอาณาเขตต์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับผลประติบัติอย่างเดียวกับที่ได้ให้หรือจะได้ให้แก่ผลิตภัณฑ์อันคล้ายคลึงกัน ซึ่งมีปลายทางไปยังประเทศภายนอกใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับอากรการนำออกและบันดาค่าภาระและภาษีอื่น ๆ ทั้งปวง จะเป็นชนิดใด ๆ ก็ตาม ที่ตั้งบังคับเนื่องในการนำของออก.

๓. โดยบทแห่งข้อนี้ ผลประติบัติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งเป็นอันให้แก่กันและกันในการทั้งปวงที่เกี่ยวกับการตรวจมอบของผ่านศุลกากร รวมทั้งการตรวจและตีราคาของ แบบพิธีศุลกากร การคืนอากร อากรผ่านแดน การเก็บและการประติบัติแก่ของในคลังสินค้าทัณฑ์บนและค่าอากรที่เรียกเก็บเนื่องในการเหล่านี้นด้วย.

๔. เปนที่เข้าใจกันว่า พิกัดอัตราศุลกากรอันจะพึงใช้แก่สิ่งของที่เปนผลิตผลหรือสิ่งหัตถกรรมของอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่นำเข้ามาในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง จะได้กำหนดให้เป็นระเบียบโดยกฎหมายและข้อบังคับแห่งประเทศที่นำเข้ามา.

ข้อ ๘.

๑. ในสวีเดนเรือไทยและของบันทุกในเรือนั้นและในประเทศไทยเรือสวีเดนและของบันทุกในเรือนั้นจะได้อุปโภคผลประติบัติอย่างเดียวกับที่ได้ให้แก่เรือแห่งชาติพื้นเมืองและของบันทุกในเรือนั้น ไม่ว่าเรือนั้นจะออกมาจากหรือมีปลายทางไปยังเมืองท่าใดหรือของบันทุกมีต้นทางมาจากหรือมีปลายทางไปยังถิ่นที่ใด.

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับอากรค่าระวางตัน ค่าท่า ค่านำร่อง ค่าประภาคาร ค่าด่าน กักตรวจโรคหรืออากรอื่น ๆ ที่คล้ายหรือทำนองเดียวกัน ไม่ว่าสภาพใดหรือจะเรียกชื่ออย่างใดก็ตาม ซึ่งเรียกเก็บในนามหรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐบาล พนักงานสาธารณะ บุคคลเอกชน บริษัทหรือสถานการชนิดใด ๆ นั้น อัครภาคีผู้ทำสัญญาต่างจะได้ใช้บทแห่งอนุสัญญาและ

ข้อบัญญัติว่าด้วยระบอบการระหว่างชาติในเรื่องเมืองท่าทะเล ซึ่งได้ลงนามกันณะเจนีวาเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๒๓.

๓. ในการทั้งปวงที่เกี่ยวกับการเข้ามา การปล่อย การจอด การบันทึก และการถ่ายบันทึกแห่งเรือต่างๆ ในเมืองท่า ท้องท่า อยู่ ที่ทอด ท่า หรือแม่น้ำแห่งประเทศทั้งสองนั้น อัครราชทูตทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะไม่ให้เอกสิทธิใด ๆ แก่เรือแห่งชาติพื้นเมืองโดยมิได้ให้เท่าเทียมกันแก่เรือแห่งอัครราชทูตทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง.

๔. การค้าขายฝิ่นและการประมงแห่งชาติของอัครราชทูตทำสัญญาแต่ละฝ่ายเป็นอันยกเว้นจากบทแห่งสนธิสัญญานี้ และจะได้กำหนดให้เป็นระเบียบตามกฎหมายและข้อบังคับแห่งประเทศไทยและสวีเดนแล้วแต่กรณี.

ข้อ ๘.

ถ้าเรือรบหรือเรือพาณิชย์แห่งอัครราชทูตทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เกยตื้นหรือได้อับปางลงในน่านน้ำหรือท่าแห่งรัฐอีกฝ่ายหนึ่ง เรือใด ๆ คนโดยสารและของบนทุกในเรือนั้น ๆ จะได้อุปโภคความอนุเคราะห์และความคุ้มครองอย่างเดียวกับที่กฎหมายและข้อบังคับแห่งรัฐที่กล่าวหนหลังนี้ให้หรือจะได้ให้ในกรณีที่คล้ายคลึงกันแก่เรือแห่งชาติพื้นเมือง นายเรือและคนประจำเรือจะได้รับความช่วยเหลือเกื้อกูลเท่าเทียมกับคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งสินค้าที่ช่วยกู้มาได้จากเรือพาณิชย์ใด ๆ แห่งอัครราชทูตทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งได้เกยตื้นหรืออับปางนั้น จะไม่ต้องเสียค่าศุลกากรใด ๆ ในอาณาเขตต์ของอัครราชทูตทำสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่จะได้ตรวجمอบไปเพื่อการบริโภครัฐที่กล่าวหนหลัง.

ข้อ ๑๐.

เรือรบแห่งอัครราชทูตทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะเข้ามา พักอยู่และทำการซ่อมแซมในบันดาเมืองท่าและถิ่นที่ของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งยอมให้เรือรบแห่งชาติอื่น ๆ เข้าถึง ก็ได้ ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและจะได้อุปโภคเกียรติยศ อาณาประโยชน์ เอกสิทธิและความยกเว้นต่าง ๆ อย่างเดียวกับที่ยอมให้ฉบับนี้ หรือจะพึงยอมให้ต่อไปแก่เรือรบแห่งชาติใด ๆ อื่น.

ข้อ ๑๑.

ถ้ากลาสีหรือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเป็นคนประจำเรือหลบหนีในอาณาเขตแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจากเรือแห่งภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เจ้าหน้าที่ฝ่ายทั้งสองที่จะได้ให้ความช่วยเหลือแก่เจ้าพนักงานกงสุลแห่งภาคีที่กล่าวหนหลังเท่าที่จะให้ได้ตามกฎหมายในอันจะเอาตัวผู้หลบหนีคืนมา แต่ทว่า บทนี้จะไม่ใช่แก่กลาสีหรือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเป็นคนชาติแห่งประเทศที่ได้เกิดการหลบหนีนั้น.

ข้อ ๑๒.

คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายเมื่อปฏิบัติตามแบบพิธีที่บัญญัติโดยกฎหมายก็จะได้อุปโภคความคุ้มครองในอาณาเขตของอีกฝ่ายหนึ่งอย่างเดียวกันกับคนชาติแห่งประเทศพื้นเมืองในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า ชื่อการค้า และแบบแผน.

ข้อ ๑๓.

๑. อัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะแต่งตั้งกงสุลใหญ่ กงสุล รองกงสุล และเจ้าพนักงานหรือตัวแทนกงสุล ให้มีถิ่นที่อยู่ในเมืองและเมืองท่าแห่งอาณาเขตของอีกฝ่ายหนึ่งที่อนุญาตให้เจ้าพนักงานอย่างเดียวกันแห่งชาติอื่น ๆ มีถิ่นที่อยู่ก็ได้.

๒. แต่ทว่า เจ้าพนักงานหรือตัวแทนกงสุลเช่นว่านั้นจะเข้าปฏิบัติงานการไม่ได้จนกว่าจะได้รับความเห็นชอบและอนุมัติจากรัฐบาลที่ตนถูกส่งไปประจำ.

๓. โดยเงื่อนไขที่เป็นการถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน จะได้อุปโภคบันดาเอกสิทธิความยกเว้นและความคุ้มกันทุกชนิดที่ให้หรือจะได้ให้แก่เจ้าพนักงานกงสุลแห่งชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง.

ข้อ ๑๔.

๑. ในกรณีที่คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายลงในอาณาเขตของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ปรากฏในประเทศที่ตายลงว่ามีทายาทใด ๆ ที่ใครรู้จักหรือผู้จัดการพินัยกรรมที่ผู้ตายได้แต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะได้แจ้งความในทันใดแก่เจ้าพนักงานกงสุลแห่งชาติเจ้าสังกัดของผู้ตาย.

๒. ถ้าคนชาติแห่งอัครภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทิ้งทรัพย์สินไว้ในอาณาเขตต์ของภาคิอีกฝ่ายหนึ่ง เจ้าพนักงานกงสุลแห่งประเทศเจ้าสังกัดของผู้ตายจะได้รับอำนาจให้เข้ารักษาทรัพย์สินได้โดยข้อกำหนดที่วางไว้ในกฎหมายแห่งประเทศที่ทรัพย์สินของผู้ตายตั้งอยู่.

ข้อ ๑๕.

บทกำหนดแห่งสนธิสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับคนชาติแห่งอัครภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดนั้น ให้ใช้ ภายในขอบเขตต์แห่งความสามารถตามกฎหมาย แก่บริษัทจำกัดและอื่น ๆ บรรษัทและสมาคมซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายแห่งภาคิฝ่ายนั้นและมีสำนักงานกลางในอาณาเขตต์ของฝ่ายนั้นด้วย.

ข้อ ๑๖.

บทกำหนดซึ่งมีอยู่ในสนธิสัญญานี้ ไม่เป็นอันกระทบ ใช้แทนหรือแก้ไขกฎหมายและข้อบังคับใด ๆ แห่งอัครภาคิผู้ทำสัญญา ที่ใช้อยู่ขณะนั้นหรือจะได้อตราขึ้นต่อไป เกี่ยวกับ การแปลงชาติ การอพยพเข้า การตำรวจหรือความมั่นคงสาธารณะ.

ข้อ ๑๗.

บทแห่งสนธิสัญญานี้ เท่าที่เกี่ยวกับการให้ผลประโยชน์แก่ชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ ยิ่งนั้น มิให้ใช้แก่ :

- ๑) ความอนุเคราะห์ซึ่งอัครภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ให้หรือจะให้ได้ให้แก่ประเทศใกล้เคียงเพื่อให้ความสะดวกแก่การไปมาค้าขายชายแดน ;
- ๒) ความอนุเคราะห์ซึ่งสวีเดนได้ให้หรือจะให้ได้ให้แก่เดนมาร์กหรือนอร์เวย์ หรือทั้งสองประเทศนี้ ตราบใดที่มีได้ขยายความอนุเคราะห์เหล่านั้นไปถึงประเทศอื่นใด ;
- ๓) ความอนุเคราะห์ที่เนื่องมาจากการกระทำสหภาพศุลกากร ;
- ๔) ความอนุเคราะห์ในเรื่องภาษีอากร ซึ่งเปอนอันใช้แก่กันและกันระหว่างอัครภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกับประเทศภายนอกโดยอาศัยความตกลงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรสองซ้ำ ;

๕) ความอนุเคราะห์ที่ให้หรือจะให้ได้ต่อไปแก่รัฐที่ใกล้เคียงเกี่ยวกับการเดินเรือหรือการใช้ทางน้ำเขตต์แดนที่เดินเรือจากทะเลไม่ได้.

ข้อ ๑๘.

อัครราชทูตทำสัญญาตกลงกันว่า ข้อพิพาทใดๆ ซึ่งหากจะเกิดขึ้นระหว่างกันและกันในเรื่องการค้าความหรือการใช้บทใดๆ แห่งสนธิสัญญานี้ ซึ่งไม่สามารถจะระงับได้โดยทางทูตนั้น เมื่อภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดร้องขอก็จะได้เสนอให้ศาลประจำยุติธรรมระหว่างชาติณะกรุงเฮกวินิจฉัย ในเมื่อไม่มีความตกลงกันว่ามิให้กระทำเช่นนั้น ภาคทั้งสองฝ่ายรับสัญญาในที่นี้จะรับสนองคำวินิจฉัยของศาลที่กล่าวนี้ว่าเป็นข้อผูกพัน.

ข้อ ๑๙.

สนธิสัญญานี้ นับแต่วันที่เริ่มใช้ ก็ให้ใช้แทนสนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย และการเดินเรือระหว่างประเทศไทยกับสวีเดนซึ่งได้ลงนามกันณะสต็อกโฮล์มเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๒๕ และนับแต่วันที่ว่าสนธิสัญญา ค.ศ. ๑๙๒๕ และบันดาข้อตกลงและความตกลงทั้งปวงที่เป็นอุปกรณแก่สนธิสัญญานี้ซึ่งได้ทำขึ้นหรือมีอยู่ระหว่างอัครราชทูตทำสัญญาทั้งสองฝ่ายจะได้เลิกเป็นข้อผูกพัน.

ข้อ ๒๐.

สนธิสัญญานี้ จะได้รับสัตยาบันจากพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร และจากพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งสวีเดน โดยความเห็นชอบของริคสคก.

สนธิสัญญาจะมีผลตั้งแต่วันแลกเปลี่ยนสัตยาบัน ซึ่งจะได้กระทำกันณะสต็อกโฮล์ม โดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้ และให้คงใช้บังคับอยู่เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันนั้นเป็นต้นไป.

ในกรณีที่อัครราชทูตทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมิแจ้งเจตนาเลิกหนึ่งปีก่อนสิ้นกำหนดห้าปีดังกล่าวแล้ว สนธิสัญญานี้จะคงเป็นข้อผูกพันอยู่จนกว่าจะสิ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่อัครราชทูตทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้บอกเลิก.

แต่ทว่า เป็นที่เข้าใจกันว่า การบอกเลิกเช่นว่านี้จะไม่มีผลพ้นข้อตกลงใด ๆ ที่ได้ยกเลิกโดยสนธิสัญญานี้.

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มซึ่งมีนามข้างท้ายนี้ได้ลงนามและประทับตราไว้เป็นสำคัญ.

ทำเนียบสต็อกโฮล์ม คู่กันเป็นสองฉบับ เมื่อวันที่ห้า เดือนที่แปด พุทธศักราชสองพันสี่ร้อยแปดสิบ ตรงกับวันที่ห้า พฤศจิกายน คริสตศักราช พันเก้าร้อยสามสิบเจ็ด.

(ลงนาม) พระยาราชวังสัน.
(ประทับตรา)

(ลงนาม) ริชาร์ด แชนเคลอร์.
(ประทับตรา)

โปรโตคอลสุดท้าย

ในขณะที่จะดำเนินการลงนามกันวันนี้ในสนธิสัญญาทางไมตรีพาณิชย์และการเดินเรือฉบับใหม่ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรสวีเดนนั้น ผู้มีอำนาจเต็มแห่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันดังกล่าวต่อไปนี้ :

๑. เป็นที่เข้าใจกันว่า ผลประติบัติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีบทบัญญัติในสนธิสัญญานี้เป็นอันให้โดยเงื่อนไขที่เป็นการถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน.

๒. เป็นที่เข้าใจกันว่า ผลประติบัติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ซึ่งมีบทบัญญัติในสนธิสัญญานี้จะให้เป็นโดยทันทีและโดยไม่มีเงื่อนไข.

๓. เป็นที่เข้าใจกันว่า ในการทวงปวงซึ่งมีบทบัญญัติผลประติบัติแห่งชาติพื้นเมืองในสนธิสัญญานี้คนชาติและเรือแห่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่ถูกอีกฝ่ายหนึ่งประติบัติให้ได้รับอนุเคราะห์น้อยกว่าคนชาติและเรือแห่งประเทศใด ๆ อื่น.

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มซึ่งมีนามข้างท้ายนี้ได้ลงนามและประทับตราไว้เป็นสำคัญ.

ทำนะสต็อกโฮล์ม คู่กันเป็นสองฉบับ เมื่อวันที่ ๕ เดือนที่แปด พุทธศักราชสองพันสี่ร้อยแปดสิบ ตรงกับวันที่ห้า พฤศจิกายน คริสตศักราช พันเก้าร้อยสามสิบเจ็ด.

(ลงนาม) พระยาราชวังสัน
(ประทับตรา)

(ลงนาม) รีกคาร์ด แชนเดอร์
(ประทับตรา)

(จาก พระยาราชวังสัน ถึง นาย. ริกคาร์ด แชนเคลอร์)

สต็อกโฮล์ม วันที่ ๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๓๗.

ท่านรัฐมนตรี,

เนื่องจากข้อ ๑๒ แห่งสนธิสัญญาทางไมตรี พาณิश्यและการเดินเรือระหว่างประเทศไทยกับสวีเดน ซึ่งลงนามกันวันนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยัน ตามคำสั่งจากรัฐบาลของข้าพเจ้าว่าเป็นที่เข้าใจกันว่า โดยอาศัยบทแห่งข้อที่ว่านอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเรียกร้องความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิอุตสาหกรรมสมบัติที่อีกฝ่ายหนึ่งจะได้ให้แก่ประเทศอื่น ๆ เนื่องแต่อนุสัญญาพิเศษซึ่งภาคีฝ่ายที่กล่าวก่อนยังมีได้เข้าเป็นภาคีนั้นไม่ได้.

ข้าพเจ้าจะขอบคุณถ้าท่านมีใจแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่ารัฐบาลสวีเดนเห็นพ้องด้วยกับรัฐบาลข้าพเจ้าในการตีความข้อ ๑๒ ดังกล่าวไว้ข้างบนนี้.

ข้าพเจ้าขอแสดงความเคารพ ว ล ว.

(ลงนาม) พระยาราชวังสัน

(จาก นาย. ริกคาร์ต แชนเคลอร์ ถึง พระยาราชวังสัน)

กระทรวงการต่างประเทศ

สต็อกโฮล์ม วันที่ ๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๓๗

ท่านอัครราชทูต,

ข้าพเจ้าขอตอบรับจดหมายเหตุของท่านลงวันนี้ มีข้อกำหนดดังต่อไปนี้ :

“เนื่องจากข้อ ๑๒ แห่งสนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์และการเดินเรือระหว่างประเทศไทยกับสวีเดน ซึ่งลงนามกันวันนั้น ข้าพเจ้ายืนยัน ตามคำสั่งจากรัฐบาลของข้าพเจ้าว่าเป็นที่เข้าใจกันว่า โดยอาศัยบทแห่งข้อที่ว่านี้ อัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเรียกร้องความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิอุตสาหกรรมสมบัติที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะได้ให้แก่ประเทศอื่น ๆ เนื่องแต่อนุสัญญาพิเศษซึ่งภาคีฝ่ายที่กล่าวมาก่อนนั้นยังมิได้เข้าเป็นภาคีนั้นไม่ได้.

ข้าพเจ้าจะขอบคุณถ้าท่านมีแก้ไขแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่ารัฐบาลสวีเดนเห็นพ้องด้วยกับรัฐบาลข้าพเจ้าในการตีความข้อ ๑๒ ดังที่กล่าวไว้ข้างบนนี้.”

เพื่อตอบจดหมายเหตุนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนท่านว่ารัฐบาลสวีเดนเห็นพ้องด้วยกับรัฐบาลของท่านในการตีความข้อ ๑๒.

ข้าพเจ้าขอแสดงความ
ว ล ว.

(ลงนาม) ริกคาร์ต แชนเคลอร์

Treaty of Friendship, Commerce and Navigation

between

Thailand and Sweden.

Signed at Stockholm, 5th November 1937

and ratifications exchanged at Stockholm, 1st March 1937.*

His Majesty the King of Thailand and His Majesty the King of Sweden, being desirous of strengthening the relations of amity and good understanding which happily exist between the two States, and being convinced that this cannot be better accomplished than by revising the treaties hitherto existing between the two countries, have resolved to complete such revision, based upon the principles of reciprocity, equity and mutual benefit, and for that purpose have named as their Plenipotentiaries, that is to say :

His Majesty the King of Thailand :

Phya Rajawangsan,

His Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at Stockholm;

and

His Majesty the King of Sweden :

His Excellency Rickard Sandler,

His Minister for Foreign Affairs;

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found to be in good and due form, have agreed upon the following articles :

ARTICLE 1.

1. There shall be constant peace and perpetual friendship between the Kingdom of Thailand and the Kingdom of Sweden.

2. The nationals of each of the High Contracting Parties, upon submitting themselves to the laws and regulations in force in the territory of the other, shall have liberty to enter, travel and reside in the territory of the latter State, and in this territory to carry on trade, commerce, manufacture, agriculture and navigation, to engage in religious, educational and charitable work, to employ agents of their own choice and to lease land for the purposes of residence or any commercial, industrial, religious, charitable or other lawful activity as well as for interment and, on the whole, to take all dispositions dependent

* Taken from the official file of the Archives Division, Ministry of Foreign Affairs of Thailand.
[Printed at Bangkok Times Press, March B.E. 2482 (1939)]

upon or required for the exercise of any of the aforementioned rights, upon the same terms as the nationals of the most favoured nation.

3. The nationals of each of the High Contracting Parties shall throughout the whole extent of the territory of the other have the right to acquire, possess and dispose of any kind of movable and immovable property, the acquisition, possession and disposal of which is or may hereafter be allowed by the laws in force in the country to nationals of the most favoured nation.

4. The nationals of each of the High Contracting Parties shall not in the territory of the other be compelled to pay any internal charges or taxes other or higher than those which now are or hereafter may be exacted from the nationals of the most favoured nation.

5. The nationals of each of the High Contracting Parties shall receive in the territory of the other the most constant protection and security for their persons and property, and shall enjoy in this respect the same rights and privileges as now are or hereafter may be granted to the nationals of the country.

6. The nationals of each of the High Contracting Parties shall be exempt in the territory of the other from every personal compulsory military service in the regular forces, in the national guard, or in the militia, as well as from all contributions in money and kind imposed in lieu of personal military service, and from all forced loans and military contributions. They shall not be subjected, in time of peace or in time of war, to military requisitions except as imposed on nationals and they shall reciprocally be entitled to compensation payable to nationals by the laws in force in their respective countries. With regard to the foregoing provisions, the nationals of each of the High Contracting Parties shall not be treated in the territories of the other less favourably than the nationals of the most favoured nation.

7. The nationals of each of the High Contracting Parties shall enjoy in the territory of the other, entire liberty of conscience, and, subject to the local laws and regulations, shall enjoy the right of private or public exercise of their worship.

ARTICLE 2.

1. The nationals of each of the High Contracting Parties shall have free access to the Courts of Justice of the other in pursuit and defence of their rights; they shall be at liberty equally with the nationals of the country and of the most favoured nation, to choose and employ lawyers, advocates and representatives.

2. No conditions or requirements shall be imposed upon the nationals of either of the High Contracting Parties in connection with such access to the Courts of Justice of the other, which do not apply to the nationals of the country or of the most favoured nation.

3. These dispositions, however, do not affect the existing or future regulations in each country with regard to "cautio judicatum solvi" and gratuitous assistance.

ARTICLE 3.

The dwellings, warehouses, manufactories, shops, and all other buildings of the nationals of each of the High Contracting Parties in the territory of the other, together with all premises used in connection therewith for purposes of residence or commerce, shall be exempt from visits and searches, and from examinations or inspections of books, papers or accounts therein located, except under the conditions and with the forms prescribed by the laws and regulations applying to the nationals of the country.

ARTICLE 4.

There shall be reciprocally full and entire freedom of commerce and navigation between the territories of the two High Contracting Parties.

The nationals of either of the High Contracting Parties shall have liberty, upon submitting themselves to the local laws and regulations in force, securely to come with their ships and cargoes to all places, ports and rivers in the territory of the other, which are or may hereafter be opened to commerce and navigation with foreign countries.

ARTICLE 5.

1. Neither High Contracting Party shall establish or maintain any prohibition or restriction on imports from or exports to the territories of the other Party which are not applied to the import and export of any like article originating in or destined to any other country. Any withdrawal of or immunity from an import or export prohibition or restriction which is granted even temporarily by one of the High Contracting Parties in favour of the articles of a third country shall be applied immediately and unconditionally to like articles originating in or destined to the territories of the other Party.

2. In the event of rations or quotas or any other form of quantitative limitation being established for the importation or exportation of articles restricted, each of the High Contracting Parties agrees to grant for the importation from or exportation to the territories of the other Party a treatment not less favourable than that applied to like products from a third country. If quantitative allocations are granted by either of the High Contracting Parties in favour of individual countries, the other Party shall receive an equitable share in the quantities authorised for importation or exportation. The High Contracting Parties undertake to grant each other in all matters concerning formalities and charges imposed in connection with any form of quantitative regulation of imports or exports every privilege, advantage or immunity granted to a third country.

3. If either of the High Contracting Parties establishes or maintains, directly or indirectly, any form of control of foreign exchange, it shall administer such control so that the nationals and commerce of the other Party will be granted a fair and equitable share in the allocation of exchange.

ARTICLE 6.

Nothing in this Treaty shall be construed to restrict the right of either High Contracting Party to establish or maintain the following kinds of prohibitions or restrictions, subject to the principle of non-discriminatory treatment :

- 1) Prohibitions or restrictions upon arms and ammunition, and, in exceptional circumstances, upon other kinds of war supplies;
- 2) Prohibitions or restrictions for reasons of national or public safety or public health;
- 3) Prohibitions or restrictions upon articles which, as regards production or trade, are or may hereafter be made subject, within the country, to a monopoly exercised by or under the control of the State;
- 4) Prohibitions or restrictions for the protection of animals or useful plants against disease, noxious insects or parasites or, as regards useful plants, against degeneration or extinction;
- 5) Prohibitions, restrictions or regulations for the enforcement of laws prohibiting or restricting the importation, exportation or sale of alcohol or alcoholic beverages or of opium, the coca leaf, their derivatives and other narcotic drugs, as well as laws imposed upon articles the internal production, consumption, sale or transport of which is or may be restricted by the internal law.

ARTICLE 7.

1. Natural and manufactured products having their origin in the territory of one of the High Contracting Parties shall in the territory of the other Party in all respects and especially as regards import duties and all other charges and taxes of whatever kind imposed in connection with the importation of goods, be accorded every privilege, favour, rebate or immunity which has been accorded or may be accorded to like products originating in a third country. This treatment shall be accorded irrespective of the nationality of the owner or of the carrier, and irrespective of the place from which the goods are imported.

2. Natural and manufactured products exported from the territory of one of the High Contracting Parties to the territory of the other Party shall as regards export duties and all other charges and taxes of whatever kind imposed in connection with the exportation of goods, be accorded the same treatment as has been accorded to or may be accorded to like products destined to any third country.

3. By the provisions of this Article most favoured nation treatment is also mutually accorded in all matters concerning the clearing of goods through the customs, including the examination and valuation of goods, customs formalities, drawbacks, transit duties, the storage and treatment of goods in bonded ware-house and the duties levied in connection therewith.

4. It is understood that the customs tariffs applicable to articles the produce or manufacture of either of the High Contracting Parties imported into the territory of the other shall be regulated by the laws and regulations of the country of importation.

ARTICLE 8.

1. In Sweden Thai vessels and their cargoes and in Thailand Swedish vessels and their cargoes shall enjoy the same treatment as is accorded to national vessels and their cargoes, irrespective of the ports of departure or destination of the vessels or where the cargoes originate or are destined to.

2. In regard to duties of tonnage, harbour, pilotage, light house, quarantine or other similar or corresponding duties of whatever nature or under whatever denomination, levied in the name or for the profit of the Government, public functionaries, private individuals, corporations or establishments of any kind, the High Contracting Parties shall reciprocally apply the provisions of the Convention and Statute on the International Regime of Maritime Ports, signed at Geneva on the 9th December, 1923.

3. In all that concerns the entering, clearing, stationing, loading and unloading of vessels in the ports, basins, docks, roadsteads, harbours, or rivers of the two countries, no privilege shall be granted by one High Contracting Party to national vessels, which shall not equally be granted to vessels of the other High Contracting Party.

4. The coasting trade and the national fisheries of each of the High Contracting Parties are excepted from the provisions of the present Treaty, and shall be regulated according to the laws and regulations of Thailand and Sweden respectively.

ARTICLE 9.

If a ship of war or merchant vessel of either of the High Contracting Parties has stranded or been wrecked in the waters or harbours of the other State, the ship or vessel, her passengers and cargo shall enjoy the same favours and immunities as those which the laws and regulations of the latter State grant or may grant in analogous cases to national ships. Aid and assistance shall be rendered to the captain and crew in the same measure as to the nationals of the most favoured nation. The merchandise which has been saved from a merchant ship or vessel of one of the High Contracting Parties which has been stranded or wrecked shall not be subject to any customs duty in the territory of the other High Contracting Party, unless it is cleared for consumption in the latter State.

ARTICLE 10.

The vessels of war of each of the High Contracting Parties may enter, remain and make repairs in those ports and places of the other to which the vessels of war of other nations are accorded access; they shall there submit to the same regulations and enjoy the same honours, advantages, privileges and exemptions as are now, or may hereafter be conceded to the vessels of war of any other nation.

ARTICLE 11.

If sailors or other persons belonging to the crew desert in the territory of one of the High Contracting Parties from a vessel of the other Party, the local authorities shall give the Consular Officers of the latter Party such assistance as can by law be given to them for the recovery of the deserters. This provision shall, however, not be applicable to sailors or other persons, who are nationals of the country where the desertion took place.

ARTICLE 12.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall enjoy in the territory of the other upon fulfilment of the formalities prescribed by law the same protection as the nationals of the country in regard to patents, trademarks, tradenames, and designs.

ARTICLE 13.

1. Each of the High Contracting Parties may appoint Consuls-General, Consuls, Vice-Consuls, and other Consular Officers or Agents, to reside in the towns and ports of the territory of the other where similar officers of the other nations are permitted to reside.

2. Such Consular Officers and Agents shall, however, not enter upon their functions until they shall have been approved and admitted by the Government to which they are sent.

3. They shall, on condition of reciprocity, enjoy all privileges, exemptions and immunities of every kind which are or may be accorded to Consular Officers of the most favoured nation.

ARTICLE 14.

1. In case of the death of a national of one of the High Contracting Parties in the territory of the other without having in the country of his decease any known heirs or testamentary executors by him appointed, the competent local authorities shall at once inform the Consular officer of the nation to which the deceased belonged.

2. If a national of one of the High Contracting Parties leaves property in the territory of the other Party, the Consular Officer of the country to which the deceased belonged shall be empowered to take charge of the property upon the terms laid down in the law of the country where the property of the deceased is situated.

ARTICLE 15.

The stipulations of the present Treaty with regard to nationals of either of the High Contracting Parties shall also be applicable, within the limits of their legal capacity, to limited-liability and other companies, corporations and associations, organized according to the laws of that Party and having in the territory of the latter their "siège social".

ARTICLE 16.

The stipulations contained in the present Treaty do not affect, supersede or modify any of the laws and regulations of the High Contracting Parties, now in force or hereafter enacted with regard to naturalization, immigration, police or public security.

ARTICLE 17.

In as far as the provisions of the present Treaty refer to the granting of treatment as most favoured nation, they shall not apply to :

- 1) favours which one of the High Contracting Parties has accorded to or may accord to neighbouring countries in order to facilitate the frontier traffic;
- 2) favours which Sweden has accorded to or may accord to Denmark or Norway, or both these countries, as long as these favours have not been extended to any other country;
- 3) favours derived from the conclusion of a Customs union;
- 4) favours in regard to taxation, which are mutually applied between one of the High Contracting Parties and a third country by virtue of an agreement for the avoidance of double taxation;
- 5) favours granted or to be granted hereafter to an adjoining State with regard to the navigation on or the use of boundary waterways not navigable from the sea.

ARTICLE 18.

The High Contracting Parties agree that any dispute which may arise between them with respect to the interpretation or application of any provision of the present Treaty, which cannot be settled by diplomatic means, shall at the request of either Party be submitted, in the absence of contrary agreement, to the Permanent Court of International Justice at The Hague. Both Parties hereby undertake to accept as binding the decision of the said Court.

ARTICLE 19.

The present Treaty shall, from the date of its coming into force, be substituted for the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between Thailand and Sweden signed at Stockholm on the 19th December 1925, and from this date the said Treaty of 1925 and all Arrangements and Agreements subsidiary thereto concluded or existing between the High Contracting Parties shall cease to be binding.

ARTICLE 20.

The present Treaty shall be ratified by His Majesty the King of Thailand subject to the approval of the Assembly of the People's Representatives and by His Majesty the King of Sweden subject to the approval of the Riksdag.

The Treaty shall come into effect on the date of the exchange of ratifications, which shall take place at Stockholm as soon as possible, and it shall remain in force for five years from that date.

In case neither of the High Contracting Parties should have notified one year before the expiration of the said five years the intention of terminating it, it shall remain binding until the expiration of one year from the day on which either of the High Contracting Parties shall have denounced it.

It is, however, understood, that such denunciation shall not have the effect of reviving any of the agreements abrogated by the present Treaty.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have hereto signed their names and affixed their seals.

Done at Stockholm, in duplicate, this fifth day of the eighth month in the year two thousand four hundred and eighty of the Buddhist Era, corresponding to the fifth day of November in the year one thousand nine hundred and thirty seven of the Christian Era.

PHYA RAJAWANGSAN.
(L. S.)

RICKARD SANDLER.
(L. S.)

FINAL PROTOCOL.

At the moment of proceeding this day to the signature of the new Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between the Kingdom of Thailand and the Kingdom of Sweden, the Plenipotentiaries of the two High Contracting Parties have agreed as follows :

1. It is understood that the most favoured nation treatment in regard to immovable property provided for in this treaty is accorded on condition of reciprocity.
2. It is understood that the most favoured nation treatment provided for in this treaty shall be accorded immediately and unconditionally.
3. It is understood that in all matters for which national treatment is provided in this Treaty the nationals and vessels of either High Contracting Party shall not be treated by the other less favourably than the nationals and vessels of any other country.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have hereto signed their names and affixed their seals.

Done at Stockholm, in duplicate, this fifth day of the eighth month in the year two thousand four hundred and eighty of the Buddhist Era, corresponding to the fifth day of November in the year one thousand nine hundred and thirty seven of the Christian Era.

PHYA RAJAWANGSAN.
(L. S.)

RICKARD SANDLER.
(L.S.)

(Phya Rajawangsan to Mr. Rickard Sandler).

Stockholm, 5th November, 1937.

Sir,

Referring to Article XII of the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between Thailand and Sweden, signed this day, I have the honour to confirm, under instructions from my Government, that it is understood that neither of the High Contracting Parties can by virtue of the provisions of the said Article claim such favours concerning the protection of industrial property rights as the other Party may have accorded to other countries on account of special Conventions to which the former Party has not adhered.

I shall be obliged if you would be good enough to inform me whether the Swedish Government concur with my Government in the interpretation of Article XII given above.

I have the honour to be, etc.

(Sd.) PHYA RAJAWANGSAN.

(Mr. Rickard Sandler to Phya Rajawangsan).

MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES

Stockholm, 5th November, 1937.

Sir,

I have the honour to acknowledge the receipt of your note of to-day's date in the following terms :

"Referring to Article XII of the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between Thailand and Sweden, signed this day, I have the honour to confirm, under instructions from my Government, that it is understood that neither of the High Contracting Parties can by virtue of the provisions of the said Article claim such favours concerning the protection of industrial property rights as the other Party may have accorded to other countries on account of special Conventions to which the former Party has not adhered.

I shall be obliged if you would be good enough to inform me whether the Swedish Government concur with my Government in the interpretation of Article XII given above."

In reply to this note I have the honour to inform you that the Swedish Government concur with your Government in their interpretation of Article XII.

I have the honour to be, etc.

(Sd.) RICKARD SANDLER.